

Carrer Rosselló, 214, esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

Identificació de l'expedient

Resolució d'arxiu de la informació prèvia núm. IP 106/2019, referent al Departament de Treball, Afers Socials i Famílies de la Generalitat de Catalunya.

Antecedents

1. En data 03/04/2019, va tenir entrada a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades un escrit d'una persona pel qual formulava una denúncia contra el Departament de Treball, Afers Socials i Famílies (en endavant, Departament TSF), amb motiu d'un presumpte incompliment de la normativa sobre protecció de dades de caràcter personal. La persona denunciant, intern d'un determinat centre penitenciari (en endavant, CP), exposava que el Departament TSF va dictar una resolució per la qual se li reconeixia un grau de discapacitat del 56%, en la qual només s'haurien tingut en compte 2 dels 6 trastorns que tenia diagnosticats.

La persona denunciant aportava diversa documentació relativa als fets denunciats.

2. L'Autoritat va obrir una fase d'informació prèvia (núm. IP 106/2019), d'acord amb el que preveu l'article 7 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, i l'article 55.2 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (d'ara endavant, LPAC), per determinar si els fets eren susceptibles de motivar la incoació d'un procediment sancionador, la identificació de la persona o persones que en poguessin ser responsables i les circumstàncies rellevants que hi concorrien.

3. En aquesta fase d'informació, en data 17/04/2019 es va requerir l'entitat denunciada perquè informés, entre d'altres, sobre els motius pels quals en la resolució de reconeixement de grau no s'haurien tingut en compte els altres trastorns que invocava la persona denunciant.

4. En data 06/05/2019, el Departament TSF va respondre el requeriment esmentat a través d'un escrit en què exposava, entre d'altres, el següent:

- Que la valoració del grau de discapacitat de la persona denunciant es va efectuar al CP en data 06/11/2018.
- Que en la valoració de la discapacitat, el diagnòstic de la malaltia no és un criteri de valoració en sí mateix. La valoració es basa en la severitat de les conseqüències de la malaltia. Les pautes de valoració no es fonamenten en l'abast de la deficiència sinó en l'efecte de la deficiència sobre la capacitat per dur a terme les activitats de la vida diària.
- Que la malaltia ha de comportar alteracions orgàniques o funcionals no recuperables, sense possibilitat raonable de restitució o millora de l'estructura o de la funcionalitat, provocant limitació en l'activitat de la vida diària de la persona.

Carrer Rosselló, 214, esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

- Que per valorar una deficiència, el procés patològic ha d'estar prèviament diagnosticat pels organismes competents, han d'haver-se aplicat les mesures terapèutiques convenients i cal que estigui documentat mitjançant informes mèdics.
- Que a la resolució de reconeixement de data 11/01/2019, s'adjuntava el resum del dictamen tècnic facultatiu de la revisió de grau de discapacitat efectuada el dia 06/11/2018, on constaven els diagnòstics esmentats en els informes mèdics aportats:
 - Trastorn mental/psicosi (on queda inclòs el trastorn delirant tipus persecutori).
 - Alteració de la conducta/trastorn de la personalitat (on queda inclòs el trastorn explosiu intermitent, dependència per múltiples drogues i altres substàncies).
 - Limitació funcional d'ambdues EEII/Deformitat dels peus (on queda inclòs la gonalgia).

L'entitat denunciada adjuntava a l'escrit documentació diversa.

Fonaments de dret

1. D'acord amb el que preveuen els articles 90.1 de l'LPAC i 2 del Decret 278/1993, en relació amb l'article 5 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, i l'article 15 del Decret 48/2003, de 20 de febrer, pel qual s'aprova l'Estatut de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, és competent per dictar aquesta resolució la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades.

2. A partir del relat de fets que s'ha exposat a l'apartat d'antecedents, cal analitzar els fets denunciats que són objecte de la present resolució d'arxiu.

En el present cas, la persona denunciada considerava que la resolució de reconeixement de grau, el Departament TSF no va tenir en compte la totalitat de trastorns que tenia diagnosticat, per la qual cosa qüestionava que la resolució de reconeixement del grau de discapacitat referent a la seva persona s'ajustés al principi d'exactitud.

El Reial decret 1971/1999, de 23 de desembre, de procediment per al reconeixement, declaració i qualificació del grau de minusvalidesa (en endavant, RD 1971/1999) regula el reconeixement de grau de minusvalidesa, l'establiment de nous barems aplicables, la determinació dels òrgans competents per a realitzar dit reconeixement i el procediment a seguir, tot això amb la finalitat que la valoració i qualificació del grau de minusvalidesa que afecti la persona sigui uniforme en tot el territori de l'Estat.

L'annex I-A del RD 1971/1999 estableix les següents normes generals per a procedir a la determinació de la discapacitat originada per deficiències permanents:

"1.º El proceso patológico que ha dado origen a la deficiencia, bien sea congénito o adquirido, ha de haber sido previamente diagnosticado por los

Carrer Rosselló, 214, esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

organismos competentes, han de haberse aplicado las medidas terapéuticas indicadas y debe estar documentado.

2.º El diagnóstico de la enfermedad no es un criterio de valoración en sí mismo. Las pautas de valoración de la discapacidad que se establecen en los capítulos siguientes están basados en la severidad de las consecuencias de la enfermedad, cualquiera que ésta sea.

3.º Debe entenderse como deficiencias permanentes aquellas alteraciones orgánicas o funcionales no recuperables, es decir, sin posibilidad razonable de restitución o mejoría de la estructura o de la función del órgano afectado.

En las normas de aplicación concretas de cada capítulo se fija el tiempo mínimo que ha de transcurrir entre el diagnóstico e inicio del tratamiento y el acto de la valoración. Este período de espera es imprescindible para que la deficiencia pueda considerarse instaurada y su duración depende del proceso patológico de que se trate.

4.º Las deficiencias permanentes de los distintos órganos, aparatos o sistemas se evalúan, siempre que es posible, mediante parámetros objetivos y quedan reflejadas en los capítulos correspondientes. Sin embargo, las pautas de valoración no se fundamentan en el alcance de la deficiencia sino en su efecto sobre la capacidad para llevar a cabo las actividades de la vida diaria, es decir, en el grado de discapacidad que ha originado la deficiencia.

La deficiencia ocasionada por enfermedades que cursan en brotes debe ser evaluada en los períodos intercríticos. Sin embargo, la frecuencia y duración de los brotes son factores a tener en cuenta por las interferencias que producen en la realización de las actividades de la vida diaria.

Para la valoración de las consecuencias de este tipo de enfermedades se incluyen criterios de frecuencia y duración de las fases agudas en los capítulos correspondientes.

La evaluación debe responder a criterios homogéneos. Con este objeto se definen las actividades de la vida diaria y los grados de discapacidad a que han de referirse los Equipos de Valoración.”

De conformitat amb aquestes pautes, si bé el procés patològic que doni lloc a la deficiència ha d'estar prèviament diagnosticat, el diagnòstic de la malaltia no és un criteri de valoració en sí mateix (normes 1a i 2a de l'annex I-A del RD 1971/1999), tal com apuntava el Departament TSF en el seu escrit de 02/05/2019.

Carrer Rosselló, 214, esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

És per aquest motiu que, tal com disposa l'art. 4.2 del RD 1971/1999, la qualificació del grau de minusvalidesa que realitzin els òrgans tècnics competents del Departament TSF, és independent de les valoracions tècniques efectuades per altres organismes en l'exercici de les seves competències públiques.

Aquests òrgans tècnics competents, que han d'estar formats com a mínims per un professional mèdic, un professional psicològic i una persona treballadora social, tenen com a funció efectuar la valoració de les situacions de minusvalidesa i la determinació del seu grau, entre d'altres (art. 8 del RD 1971/1999).

La valoració de les situacions de minusvalidesa i la qualificació del seu grau s'ha d'efectuar previ examen de la persona interessada pels dits òrgans tècnics competents, els quals emetran un dictamen proposat que haurà de contenir necessàriament el diagnòstic, tipus i grau de la minusvalidesa (art. 9 del RD 1971/1999).

Un cop emès el dit dictamen, l'òrgan competent del Departament TSF dicta la resolució expressa sobre el reconeixement de grau (art. 10 del RD 1971/1999).

Assentat l'anterior, a l'hora de valorar les situacions de minusvalidesa i la qualificació del seu grau, si bé preceptivament els diagnòstics han d'estar reconeguts prèviament pels òrgans competents (s'infereix que vinculats al Departament de Salut), els òrgans tècnics competents del Departament TSF no estan vinculats per aquests diagnòstics, de manera que es poden tenir en compte o no als efectes de qualificar el grau d'invalidesa, segons el seu criteri professional.

En el present cas, consta acreditat que el 06/11/2018 els òrgans tècnics del Departament TSF van valorar a la persona denunciante, emetent el corresponent dictamen en la mateixa data. En base a aquest dictamen, el Departament TSF va resoldre reconèixer a la persona denunciante un grau de discapacitat del 56% en data 11/01/2019.

D'altra banda, també consta acreditat la persona aquí denunciante va interposar, en data 25/01/2019, una reclamació prèvia contra la dita resolució a l'estar disconforme amb aquesta. Aquesta reclamació prèvia comportà que la persona aquí denunciante fou sotmesa a una nova valoració per part dels òrgans tècnics del Departament TSF en dates 29/01/2019 i 04/02/2019.

D'acord amb el dictamen emès pels dits òrgans en relació a aquesta segona valoració, el Departament TSF va resoldre en data 04/02/2019 desestimar la reclamació prèvia, atès que no quedava acreditat que s'haguessin produït nous fets ni un empitjorament en les circumstàncies que van fonamentar la primera valoració efectuada en data 06/11/2018 pel reconeixement del grau de discapacitat.

Per la seva banda, la persona reclamant ha adduït davant l'Autoritat estar diagnosticat per diversos trastorns, a fi de sustentar la rectificació del seu grau de discapacitat. No obstant, la

Carrer Rosselló, 214, esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

qualificació del grau de minusvàlidesa que realitzin els òrgans tècnics competents del Departament TSF no necessàriament s'ha de correspondre amb tots els diagnòstics reconeguts prèviament pels òrgans competents del sistema de salut, ja que els òrgans tècnics competents del Departament TSF (que han valorat en dues ocasions a la persona denunciant) només han de tenir en compte aquells diagnòstics previs que puguin afectar al reconeixement del grau de discapacitat.

Així les coses, aquesta Autoritat no disposa de cap element que permeti inferir que s'hagi infringit el principi d'exactitud, atès que no pot qüestionar les valoracions efectuades pels òrgans tècnics del Departament TSF, que foren el fonament per resoldre en dues ocasions que el grau de discapacitat reconegut a la persona denunciant és del 56%.

3. De conformitat amb tot el que s'ha exposat en el fonament de dret 2n, i atès que durant les actuacions dutes a terme en el marc de la informació prèvia no s'ha acreditat, en relació als fets que s'han abordat en aquesta resolució, cap fet que pugui ser constitutiu d'alguna de les infraccions previstes a la legislació sobre protecció de dades, escau acordar el seu arxiu.

Resolució

Per tant, resolc:

1. Arxivar les actuacions d'informació prèvia número IP 106/2019, relatives al Departament de Treball, Afers Socials i Famílies de la Generalitat de Catalunya.
2. Notificar aquesta resolució al Departament TSF i a la persona denunciant.
3. Ordenar la publicació de la resolució al web de l'Autoritat (apdcat.gencat.cat), de conformitat amb l'article 17 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa d'acord amb l'article 14.3 del Decret 48/2003, de 20 de febrer, pel qual s'aprova l'Estatut de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, les persones interessades poden interposar, amb caràcter potestatiu, un recurs de reposició davant la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, en el termini d'un mes a comptar des de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb el que preveu l'article 123 i següents de la Llei 39/2015. També es pot interposar directament un recurs contenciós administratiu davant els jutjats contenciosos administratius, en el termini de dos mesos a comptar des de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb els articles 8, 14 i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Igualment, les persones interessades poden interposar qualsevol altre recurs que consideri convenient per defensar els seus interessos.

La directora,